autem ista opinio, si conferuntur ea, quae ipse vir doctissimus alio loco de Jayadêva disserit. Kuvalayanandam enim, commentarium ab Apyaya Dixita *) in rhetoricum Jayadevae opus, Chandralokam **), conditum, eidem fere tempori adiudicat, quo vixisse debeat Jayadêvas, si re vera assecla fuerit Ràmânandae; Apyaya-Dîxitam enim initio XVIti, Râmânandam fine XVti ponit. Nimirum Apyaya Dîxitas ad annos p. Chr. n. circa MDXX. et MDXXVI. refertur, vid. Wils. theatr. Indic. praef. p. XXII. et append. II. p. 388. Maius autem inter conditorem operis, enarratoremque assumatur temporis spatium, necesse videtur. Accedit traditio, qualiscunque illa sit, supra memorata, iuxta quam Bhojae regis aevo paullo recentior dici videtur. Quae optime congruit cum eis quae aliunde de Govardhana explorata habemus. Diem enim quum obierit Bhojas supremum versus annum MC. paullo posterior fuit re vera Jayadêvas, si Govardhanae, duodecimo saeculo florentis poetae, fuit, uti ipse asserit, aequalis. Itaque, ut summam ponam huius orationis, et Govardhanae mentio, et distichon G. G. XII, 30. ad annum fere MCL. refert Jayadêvam; nec tanti habenda esse videtur traditio libri popularibus fabulis referti, Bhaktamâlae, ut ea impugnetur nostra sententia. Atque congruit cum hac aetate etiam poesis indoles, quae in Gîtagovinda cernitur, aevo potius vindicanda, quod Ratnavalim, Vrihatkatham et similia poemata nasci vidit. Pro certa tamen sententiam meam venditare nolo, et manebo, antequam diiudicatam litem censeam, dum Chandrálokam, Jayadévae ipsius opus, perscrutatum fuerit, quippe qui vix dubitem, quin inveniantur in eo indicia, quibus accuratius haec quaestio tractari queat. Dogmata autem in Gîtagovinda obvia in argumento chronologico non adhibebit, qui intellexerit, plus una Vishnuitarum secta eis posse uti ad Jayadêvam sibi vindicandum. Neque enim primum a Râmânanda inventa est doctrina, qua

^{*)} Catalog. Msstt. Mackenz. ed. Wilson. I. 116.

^{**)} Alia eius scripta laudantur Mackenz, Catal. I. 13. et in praefat. Colebrookii ad Hitopad. edit. Srîrām. denique in diss. de Vedanta. Tr. Soc. As. Lond. II. 7. 10.